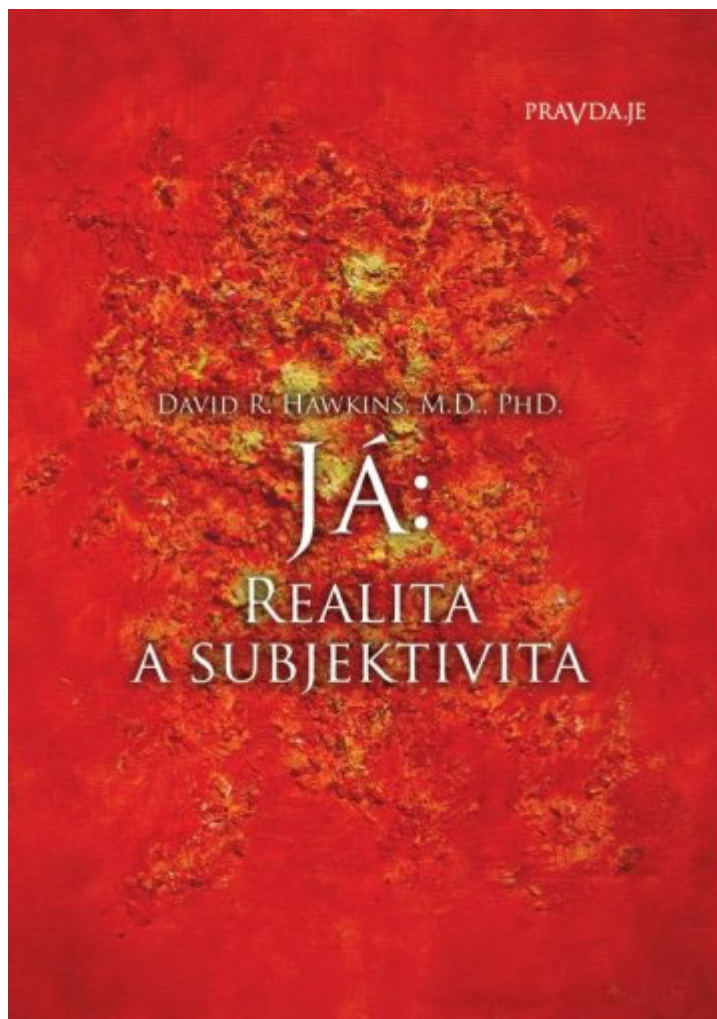

Hlasování do ankety Kniha roku

Vážení přátelé,

kniha Já: Realita a subjektivita je nominována ve čtenářské anketě Kniha Roku. ☐ Hlasovat pro ni můžete, budete-li chtít, do konce září na stránce <https://www.kniharoku.cz/hlasovani> v kategoriích Populárně naučná a Obálka roku.

Autor v knize vysvětluje a popisuje podstatu a povahu vědomí. O vysokých stavech, které sám realizoval, hovoří s neobyčejnou jasností, která čtenáři umožňuje lépe jim porozumět. V rozhovorech s pokročilými duchovními studenty předkládá řešení konfliktu myslí pomocí jejího uvádění do širších souvislostí.

Moc děkujeme za všechny vaše hlasy, případně i sdílení příspěvku dále!

Za skupinu příznivců Dr. Hawkinse

Jan Mačto

Záznam celého loňského setkání v Radějově je již zdarma k dispozici i pro nepřihlášené

Zdravím Vás,

s radostí vám oznamuji, že všechny záznamy videí z loňského tří denního setkání v Radějově jsou již zpracovány a vloženy na stránky.

Tématem byla kniha Neulpívat, cesta odevzdávání a podtématem tolik žádaná metoda Kalibrací úrovní pravdivosti, úrovní našich Vědomí či jen prospěšnost čehokoliv ve vztahu k naší osobě (Těla, Mysli i Ducha, (Vědomí)).

Tuto stránku se budu snažit co nejdéle, jak to jen bude možné, nechat přístupnou pro každého, tedy i bez přihlášení. Limitem bude napadání stránky hackery a v tomto případě bych byl nucen obsah zpřístupnit po přihlášení (je to zdarma ☐).

Přeji vám klidné, příjemné a přínosné sledování záznamů z loňského setkání!

Za skupinu příznivců Dr. Hawkinse
Jan Mačto

<http://www.hawkins.support/video/setkani-priznivcu-dr-hawkinse-z-cr-a-sr-radejov-10-2019/>

Veřejná prezentace myšlenek z knihy Léčení a uzdravení Dr. Davida R. Hawkinse

Setkání příznivců Dr. Davida R. Hawkinse z České a Slovenské republiky

se bude konat ve Wellness hotelu Radějov,

od 2. 10 do 4. 10. 2020

v Kongresovém sále Wellness hotelu Radějov.

(Náhradní termín za zrušené jarní setkání.)

Neziskové setkání zajišťuje [Evoluce](#), [družstvo](#) a odkaz na hotelové stránky je pouze informační.

<https://www.hotel-radejov.cz/>

e-mail: macto@hawkins.support

Srdečně Vás zveme na další setkání.

Tématem bude:

kniha Dr. Davida R. Hawkinse – Healing and Recovery přeložená do českého jazyka pod názvem – **Léčení a uzdravení.**

Jedná se o přepisy série populárních přednášek, které byly původně představeny ve formátu videokazety a nyní jsou písemně upravovány a aktualizovány. Vznikly na žádost původního vydavatele Kurzu zázraků (Foundation for Inner Peace), po rozsáhlém společném setkání v roce 1980 v Detroitu v Michiganu členů několika svépomocných skupin, včetně anonymních alkoholiků, Kurzu zázraků (ACIM), Centra léčby nálady a řady klinik a rehabilitačních skupin.

Přestože přednášky byly upraveny pro písemnou formu, zůstávají blízko k původním prezentacím a zahrnují odkazy na objevy ve výzkumu vědomí, stejně jako klinické a duchovní premisy. Je zde účelné opakování základních informací, protože každá přednáška je kompletní. Výhodou opakování je to, že se člověk s materiálem seznámí a vstřebá ho bez velkého mentálního úsilí nebo zapamatování. Jedná se o skutečně jednoduché a inherentní pravdy, které jsou zřejmé a snadno se vstřebají. Poskytnuté informace mají obecnou povahu a nejsou určeny k tomu, aby nahradily osobního lékaře a jeho poradenství.

Setkání příznivců je volným pokračováním předešlých setkání.

Přihláška

Prosím přihlašujte se pouze pomocí přihláškového formuláře a vyplňte prosím vše, co obsahuje. Přihlášení jste až po potvrzení přijetí a zaplacení, pokud se osobně

nedomluvíme jinak. Prosím uveďte telefonní číslo. Pokud vyžadujete ubytování jako pár, nebo pro doprovod, prosím uveďte do přihlášky. Pokud chcete domluvit společnou cestu, prosím také uvést do přihlášky. **Termín přihlášení je do 25.9.2020 a uhrazení je do 30.9. 2020.** Přihlášku a dotazy adresujte na

e-mail: macto@hawkins.support

Přihláškový formulář ve Wordu:

Přihláškový-formulář-Radějov-10/2020

Celková cena setkání pro jednu osobu:

Lůžko v pokoji Standard* 1.800,-Kč (úplná cena za pobyt, plnou penzi a pronájem sálu) – kapacita je již naplněna**

Lůžko v pokoji Superior** 2.100 Kč (úplná cena za pobyt, plnou penzi a pronájem sálu)**

Z ceny našeho neziskového setkání je hrazeno: náklady na ubytování, celopobytová strava (plná penze) a pronájem přednáškového sálu. Strava je zajištěna v hotelové restauraci, budou vždy připravena na výběr dvě společná jídla, rozdělená pouze na

tradiční masité a vegetariánské. V hotelu kromě restaurace je i bar, kde je možno zakoupit si drobné občerstvení a nápoje, káva, čaj.

Ubytování

Ubytování bude zajištěno ve dvoulůžkových a třílůžkových komfortních pokojích s WC, umyvadlem a sprchou na každém pokoji. Pokud bude někdo vyžadovat ubytování pouze sám, musí se přihlásit s předstihem a počítat s tím, že další lůžko musí doplatit.

Rozvrh setkání

Pátek 2.10.2020 příjezd do 17.00 hodiny, večere 18.00, 19.00 zahájení a první část témat + neformální večerní diskuse,
sobota 3.10.2020 pokračování výkladů témat,
neděle 4.10.2020 poslední témata, oběd a závěrečná diskuse, odjez cca 15:30-16.00.

Pátek 2.10. 2020

Úvodní slovo (19:00)

Úvodní slovo, přivítání, představení témat a přednášejících.

+ Úvodní představení knihy Léčení a uzdravení:

- Úvod
- Kapitola 1 Mapa vědomí
- Kapitola 2 Pomoc při léčení

Přátelská beseda (zcela dobrovolná ☐) (cca od 21:00)

Sobota 3.10. 2020

Výklad na téma (9:00) z knihy Léčení a uzdravení:

- Kapitola 3 Stres
- Kapitola 4 Zdraví

Výklad na téma (11:00) z knihy Léčení a uzdravení:

- Kapitola 5 Duchovní první pomoc
- Kapitola 6 Sexualita

Procházka po okolí a neformální diskuse (14:00 – 15:30)

V případě nepřízně počasí možnost využití hotelového wellness centra.

Výklad na téma (15:30) z knihy Léčení a uzdravení:

- Kapitola 7 Proces stárnutí
- Kapitola 8 Řešení závažných krizí

Výklad na téma (17:30) z knihy Léčení a uzdravení:

- Kapitola 9 Obavy, strach a úzkost
- Kapitola 10 Bolest a utrpení

Výklad na téma (20:30) z knihy Léčení a uzdravení:

- Kapitola 11 Ztráta hmotnosti

Neděle 4. 10. 2020

Výklad na téma (9:00) z knihy Léčení a uzdravení:

- Kapitola 12 Deprese
- Kapitola 13 Alkoholismus

Výklad na téma (11:00) z knihy Léčení a uzdravení:

- Kapitola 14 Rakovina
- Kapitola 15 Smrt a umírání

Řízená diskuse (14:00 – cca 15:30(16.00) dle zájmu)

- Odpovědi na dotazy, shrnutí setkání.

Časy jsou jen orientační.

Důležité

Pořadatelé vymezují právo přijmout jen ubytované nebo po domluvě přihlášené bez ubytování (podílející se na nákladech pronájmu přednáškového sálu). Na jakékoliv dotazy, připomínky, prosby rádi odpovíme a vyřešíme je.

Setkání je omezeno počtem ubytovacích míst v pokojích, proto máte-li zájem, neváhejte s zasláním přihlášky.

Setkání je neziskové, případné finanční dary jsou zcela dobrovolné.

Video pozvánka na Festival Vedomého Života 2 ročník.

Juraj Ambruš: všeobecný názov prednášky je Výskum, dielo a život Davida R. Hawkinsa, M.D., Ph.D.

<http://www.hawkins.support/wp-content/uploads/2020/07/Causes-event-in-Piestany-Slovakia-by-AuraFoto.sk-and-10-others-on-Saturday-...-3328681643850368.mp4>

První část natočeného materiálu ze setkání Radějov10/19 je zpracována a uložena v sekci videa.

Zdravím Vás,

zpracoval jsem videa z úvodního pátečního večera a uložil je na youtube. Je to neskutečně mravenčí práce, neboť hlavní zvukový záznam mimo ručové mikrofony z kamer je neúplný a části, kde jsou chyby, nejsou pravidelné, nelze je jednoduše vysledovat (a automaticky opravit) a vznikly v momentech kdy byl záznam ukládán na pevný disk počítače. Zvuk jsem namíchal z toho, co jsem měl k dispozici. Jde především o obsah. ☐

V pátek 18.10.2019 na setkání v Radějově byl následující program:

Úvodní slovo (19:00)

- Úvodní slovo, přivítání, představení přednášek a přednášejících.

+ Úvodní přípravné přednášky, na které v sobotu navazovala témata z knihy **Neulpívat: cesta odevzdávání:**

- Úvod – předmluva o historii příznivců Dr. Hawkinse a stručný životopis Dr. Hawkinse
- V čem byl Doktor odlišný od jiných duchovních učitelů
- Jak funguje Mapa Vědomí
- Úvod do kalibrací (svalového testování) – možnosti ověřitelnosti Pravdy a úrovní Vědomí

Záznamy jsou dostupné v sekci videa:

<http://www.hawkins.support/video/setkani-priznivcu-dr-hawkinse-z-cr-a-sr-radejov-10-2019/>

Přeji Vám mnoho inspirace při sledování těchto videozáznamů.

Jan Mačto

Širší perspektiva dění (nejen) v USA.

Autor: Brian Gibbs.

Akviziční povahu Ega lze shrnout takto:

1. chtění
2. dostávání
3. vedení

Odpovídají úrovním síly ve vědomí:

1. Touha
2. Hněv
3. Pýcha

Zvolení úředníci a funkcionáři nebo kdokoli, kdo jedná primárně s cílem udržet svou práci, vliv nebo moc, bude pravděpodobně na úrovni pýchy. „Politik“ je na 180 v TvF (Moc versus Síla, Dr. David R. Hawkins). Pýcha se zdá být připoutaností k moci, která působí na ochranu (pracovní) pozice a z ní vyplývajících hmotných i nehmotných výdobytků a příslušenství. Zdá se, že na ničem jiném nezáleží, pravda je zatracená.

V Pýše Ego skutečně věří, že je pro něj nejvyšším dobrem chopit se moci a jde tak daleko, že definuje pravdu pro ostatní, např. být odborníkem bez dat, vytvářet pravidla bez inteligence a prohlašovat, co je správné a co je špatného bez duchovního vědomí. Říká se „prázdná nádoba nejvíc duní (vydává nejhlasitější zvuk :-D)“.

Od politických selhání vycházejících z „panoptika“ zdravotnických odporníků a jejich názorů na koronavirus, až po zničení ekonomiky, vláda (USA?) nařídila uzavření hlavních zpravodajských komentářů u zpráv ospravedlňujících výtržnosti a rabování. Rok 2020 je nesouladem nebo „prázdny nádoby“. Pýcha je vypočítavá a kategoricky není, nebude, nemůže být prospěšná pro všechny a nemůže konstruktivně sloužit každému.

Nicméně, vzhled sloužit nejvyššímu dobru je významné chování Pýchy, tj. signalizující pokryteckou ctnost, rétoriku a pompézní gesta. „Zůstaňte doma, zachraňte životy“ zní hrdinsky, ale bylo pochybné od začátku a zůstává nepodložené. Podpora Black Lives Matter (BLM) zní humanitárně a morálně, ale je to tak? Hnutí se podle mého testu kalibruje na 180. Je to úroveň nemilosrdnosti (TvF) a evidentně není od toho, aby sloužila všem, byla humánní (260) nebo ani morální (200).

Pýcha si je vědoma „optiky“ jako strategie udržování moci, kontroly, prestiže, vlivu, relevance a odměny. Optika smrti George Floyda zvýšila vnímání rasových předsudků, nenávisti, rozhořčení, nároku, nepřátelství a „ospravedlnitelné“ neúcty

vůči policii, která se objevila na ulici. Protesty jsou kalibrovány na 175. (Stejná hodnota 175 je také kalibrace Facebooku, takže obsah se hodí pro jeho platformu). Díky této optice získává BLM stovky milionů dolarů od nadací, korporací a jednotlivců, kteří nakupují ctnost a nálepku s nápisem „Nejsem rasista“.

Rád bych, aby peníze pomohly černým komunitám a černým životům obecně, ale to je těžké očekávat od organizace na 180, pokud je má kalibrace správná. Nepomáhejte lidem, aby se učili“ posilování “ křivdy, ctnosti při přiřazování viny nebo sebeúcty v zasluhování zvláštního zacházení. To jsou machinace hněvu a pýchy, kde cílem není být nápomocný – je to získat a udržet moc a prestiž.

Převzato a přeloženo (z angličtiny) z facebookové skupiny Consciousness Calibrations Group, autorem příspěvku je správce této skupiny a současně občan USA.

Úvaha o štěstí

Štěstí

(Text videa)

Na úvod:

„Přeji vám hodně zdraví a štěstí.“

Kolikrát už jsme to slyšeli nebo my sami někomu přáli? Se zdravím je to docela jednoduché. Chápeme téměř okamžitě jeho význam pro kvalitu našeho života. Ale jak je to se štěstím? Zamysleli jste se někdy nad tím, co si vůbec přejeme?

Asi každé bádání nás přivede k tomu, co je od nepaměti tématem běžného světského života, v pohádkách, různých druhů výzkumů, v hlubších filozofiích, duchovních učení i psychologii.

Lidé svým jednáním usilují o štěstí. Štěstí je motivem, který stojí za našimi každodenními i dlouhodobými rozhodnutími a proto je rozumné se alespoň pokusit tomu porozumět.

Shrneme tedy ve stručnosti to, co je výsledkem různých oblastí zkoumání.

Zkuste si položit otázku, proč chcete právě to, co chcete. Třeba peníze. Proč? No, můžu si za ně koupit nové, lepší auto. A pokračujme dál. Proč si chci koupit nové auto? Je lepší, komfortnější, poskytne mi lepší postavení ve společnosti nebo byznysu. A co mi to všechno přinese, až to budu mít? Ano odpověď je štěstí. Úplně na konci všech těchto podmínek je štěstí, které je ovšem zažíváno v nás a je tedy

součástí vnitřního světa, kterého si často nevšímáme v dnešním světě zahlceném mnoha podněty. Štěstí tedy není zažíváno v penězích a věcech vnějšího prostředí, ale v našem nitru. A my jsme si vytvořili v tomto vnějším světě podmínky k tomu, abychom štěstí zažili. A takto jsme si podmínky přenesli i do našeho vnitřního světa.

Než přejdeme k hlubším úvahám, uvedeme si jeden jednoduchý příklad ze života. Zkusme si vzpomenout, jaké to bylo, když jsme byli malé děti a dostali jsme první kolo. Většina z nás tehdy ještě neuměla na kole jezdit. Jediné, co jsme chtěli, bylo převést se na kole. Když se nám to po nějaké době podařilo, prožívali jsme obrovskou radost ze samotné jízdy na kole. Až po čase jsme si vytvořili podmínky k tomu, abychom zažili podobnou radost. Chtěli jsme jet rychleji, porazit kamaráda, vyhrát nějakou soutěž nebo jet bez držení s rukama za hlavou. A podobně pod vlivem prostředí, výchovy a druhu společnosti přebíráme tento návyk téměř všichni. A protože se jedná o náš vnitřní svět, který si nosíme s sebou, přenášíme to do každé oblasti života.

Všimněte si malého miminka, které se nedávno narodilo. Doslova se koupe ve štěstí ze života, jen z toho, že žije a poznává, zažívá svět a v něm sebe sama. Tohle nás ale časem omrzí a potřebujeme něco, co nás více stimuluje než tzv. „běžný“ život.

Ve filozofii a různých duchovních učení se v souvislosti se štěstím zmiňují 3 základní filozofie života:

První je filozofie MÍT. To je zmíněný příklad s penězi a autem z úvodu. Zahrnuje vše hmotné, kterým si klademe podmínku ke štěstí a zaměňujeme zdroj štěstí s vlastnictvím a promítáme ho dost výrazně na vnější svět. Tady se člověk domnívá, že ho šťastným udělá to, když bude něco vlastnit a většina snažení podléhá pořizování zdrojů energie, bohatství a materiálních statků. Pro mylnost tohoto přesvědčení může sloužit obrovské množství i veřejně známých bohatých lidí, jejichž manželství končí stejně rozvody, kde se natahují o majetek a strach z jeho udržení. Také mnoho z nich končí své životy předčasně ať už sebevraždami nebo nehodami, které jsou odrazem jejich nešťastného způsobu života i přes velký majetek, o který se zase často po jejich smrti soudí pozůstalí. Je užitečné podotknout, že samotný majetek a peníze jsou v pořádku, dokud je náš vztah k nim v pořádku a nezávisí na něm naše skutečné štěstí.

Tou druhou filozofií je filozofie DĚLAT nebo KONAT. Tady je člověk přesvědčen, že proto, aby byl šťastný, musí dělat nějakou konkrétní činnost, vykonávat určitý typ zaměstnání nebo funkci ve společnosti. Můžeme říci, že jde o ušlechtlejší filozofii než je ta první. Často si totiž vyžaduje i změnu myšlení a více přihlížíme k tomu, co můžeme udělat nejen pro sebe, ale i druhé. Také má však své úskalí a stejně jako první není trvalým zdrojem štěstí a spokojenosti. Rovněž dochází k promítání na vnější svět a hledání štěstí v něm. Také si opět můžeme vzpomenout na řadu známých a populárních lidí, kteří dělali to, co je baví a získali díky tomu i slávu a nějaké bohatství možná se neváhali i podělit a pravidelně přispívali na charitu, ale šťastní opravdu nebyli. Těchto případů je jen za poslední období mnoho, a proto nebudeme nikoho konkrétně zmiňovat. Také není cílem odradit někoho od jeho vysněné práce a tvrdit, že nemá smysl o něco

usilovat. Je ale třeba připomenout, že podmínky se mohou snadno změnit a měnit. Proto bychom štěstí neměli zaměňovat za žádnou činnost, ať je pro nás jakkoliv důležitá a krásná. Nikdy nejde o trvalou a neměnnou aktivitu, ke které bychom se tedy neměli vázat.

Poslední třetí je filozofie BÝT. Toto je nejvyšší meta z pohledu psychologie i mnoha duchovních učeních, které vedou k trvalému štěstí. V tomto případě se naše pozornost obrací hlavně do našeho nitra a většina snah je zaměřena na odstranění bloků a překážek, které jsme si tam životem vytvořili. Cílem je hluboké uvědomění a poznání naší podstaty jako zdroje samotného štěstí a jeho přirozenosti. Předchozí dvě automaticky podléhají právě této filozofii. Protože pokud se nám podaří najít zdroj štěstí v nás a doslova zjistíme, že jsme to my, automaticky dochází v našem životě jakoby k zázraku. Je to tím, že už nepotřebujeme kvůli štěstí nic získávat a dělat a máme radost z toho, co máme i z toho, co děláme, protože skutečné štěstí si už nosíme v sobě. Jak náhle tím jsme, stáváme se tím, není už potřeba ke splnění žádná podmínka. Zde si ale je třeba uvědomit, že štěstí jako trvalý stav bytí nejsou výbuchy euforie a neustálého smíchu. Jde o klid, vyrovnanost a spokojenost.

Teď vás asi napadá: „No dobře, ale jak toho dosáhnout?“

Známý fyzik a génius své doby, Albert Einstein řekl: „Problém nevyřešíte se stejným myšlením, s jakým jste ho vytvořili.“

To jednoznačně nabádá ke změně ne ve světě, ale v nás. A ta změna může být na začátek změna myšlení. Ani ne tak nápady, ale rozhodnutí a dlouhodobé nastavení. Protože od myšlenek závisí naše slova, od nich skutky, od skutků zvyky a náš život a tedy my.

Vzpomeňme na malé novorozené dítě, které je vyobrazením štěstí v životě. Jakou má asi o sobě představu? Nikdo mu ještě nedokáže vysvětlit, kým je. Neví, jak se jmenuje, neví, jestli jeho rodiče jsou bohatí, ani jestli vypadá dobře nebo ne. Prostě nemá o sobě vytvořený obraz toho, kým je. Nepodléhá zkreslenému obrazu a identitě, kterou si každý z nás časem vytvoří a uvěří v ni.

To vše díky schopnosti chápat, cítit a rozeznávat prostředí, kvůli schopnosti přežít. Natolik se při tom spoléháme na své smysly, až zapomínáme na své vnitřní nastavení a vnímání naší podstaty. Také díky naší nevinné povaze a čistotě dítěte uvěříme v to, co nám je o nás řečeno a co společnost vyžaduje. Podle toho jsme buď dost dobří, nebo ne, dost dobří pro okolí i pro sebe. Protože jsme v to uvěřili. Podle toho, co vnímáme z okolí, si vytváříme obraz o sobě.

To vše je naše výbava do života, díky níž časem štěstí v nás zevšední nebo je skryto za podmínkami, které nejsme schopni splnit jak okolí, tak často ani sobě.

Jaká je tedy pravda o nás a i o štěstí? To je právě klíč ke změně, správně mířené otázky a hledání odpovědí. Zkusme nejdřív otázku: „Kdo jsme?“

Podle toho, co jsme si řekli, to vůbec nemusí být to, co si o sobě myslíme. Zkusme tedy zjistit pravdu a podívat se na ni. Co je pravda a pravda o nás a o

tom, kdo jsme. Můžeme použít inteligenci a tedy to, co nás i podle vědců dělá lidmi. Inteligence je schopnost řešit nečekané situace a umět co nejspolehlivěji vyhodnotit cokoli za účelem přežití nebo zkvalitnění života. Spoléháme při tom na prokazatelné údaje a opakovaně ověřitelné informace. Takto se inteligence, neboli lidově řečeno poznání, vyvinula za účelem zachování života na základě naší schopnosti rozlišit pravdu. Pravda je tedy život podporující a její rozpoznání na určité úrovni určuje i úroveň našeho poznání.

Například: „Je tato potrava jedovatá? Dokážu porazit tohoto protivníka, nebo je lepší útek? Je v této době bezpečné a rozumné jít lovit?“ Kdyby život sám nedokázal rozlišit, co ho zachová, podpoří nebo zabije, nemohl by se vyvinout do současné podoby složitých organismů.

U lidí se časem na rozdíl od zvířat vyvinul rozum natolik, že schopnost rozeznat pravdu jsme si téměř přivlastnili jako čistě vědeckou. Věda vznikla právě na základě ověřitelnosti a opakované prokazatelnosti určitých tvrzení a pak jejich ukládání do databází k uchování a dalšímu zpracování.

Podívejme se teď na celý život na této planetě. Nedělá tohle život od prvopočátku sám? Schopnost rozpoznat podmínky pro život a ukládání těchto informací jako paměti je přece přirozenou vlastností života jako takového! To lidský rozum je právě výsledkem inteligence a ne inteligence výsledkem rozumu. Je to jednoznačná známka inteligence, která stojí za vznikem života a vyskytuje se přirozeně nezávisle na člověku. Člověk má možnost si ji uvědomovat a tady přichází klíč k našemu štěstí i neštěstí.

Toto pochopení a uvědomění si naší existence vychází stejně z naší podstaty jako štěstí. Problém nastává, když si mylně toto hluboké vnitřní uvědomění: „Já jsem.“, zaměňujeme za to, co vnímáme fyzickými smysly, plus názory, výchovou atd. Nejsme bohatí a chudí, dělníci, doktoři, a všechno, čím se snažíme popsat. To je jen popis podle parametrů, které zadala společnost. Ani strom není ve skutečnosti naším popisem, ať je tento popis jakkoliv krásný, vystihující, či poetický. Je to pořád jen popis a ne skutečný strom. Tak i to, čím jsme, se nedá omezit na popis a definici podle společenských norem, jakkoliv jsou ušlechtilé. Všechny naše fyzické smysly nám slouží k tomu, abychom přežili a dokázali se ve vnějším světě orientovat. Samozřejmě, že díky nim můžeme zažívat i potěšení ze života. Člověk však dostal možnost tyto údaje vědomě zpracovat a využít nejen k požitku a vlastnímu obohacení, ale i k pozvednutí kvality života. Naše smysly by měly sloužit k vyjádření lásky a podpory ve vnějším světě. Ale neměli jsme se zamilovat do smyslů samotných a uvíznout v upoutanosti k materiální a různým prožitkům. Právě dostatek lásky v nás i v našem okolí souvisí se skutečným štěstím mnohem více než materiální věci. I schopnost milovat a mít rád nedělá člověka člověkem o nic méně, než schopnost myslet. Láska, jako nezištná podpora života, je tedy velkou součástí a znakem inteligence tohoto života.

My jsme tím životem i s jeho přirozenou inteligencí a uvědoměním si, že jsme. Člověk se přece nestará o své děti a příbuzné jen kvůli instinktu. Máme možnost tuto lásku vnímat a znovu si ji uvědomovat a cítíme, že jejím zdrojem jsme my a naše rozhodnutí milovat. Rozum, byť užitečný, může být stejně zavádějící, a proto

je vhodný při otázce: „Kdo jsem?“, směřovat naši pozornost dovnitř. Na to kdo, nebo co si uvědomuje tyto skutečnosti a poznání. Rozum je skvělý a neocenitelný v mnoha situacích, ale stejně dokáže i zraňovat a páchat obrovské utrpení a to hlavně bez inteligence lásky a její nepřítomnosti při rozhodování. Hlavně bez vědomí, kdo jsme a kdo je každý z nás. Nalezení této čistoty a nevinnosti v nás je skutečné a trvalé štěstí. Je to hodnota, která tam zůstává nedotčena, touží zažít, milovat a poznávat. To je to, čím opravdu jsme. A udržet si to, stejně jako uvědomit a najít to v sobě, je poměrně snadné. Tato naše vnitřní podstata je mnohem osobnější a opravdovější než jakékoli myšlenky a názory o ní.

Žijme pro každodenní maličkosti, a bez ohledu na to, co se děje, všimějme si toho neměnného uvědomování si jakékoliv skutečnosti. Naučme se přijímat dění a věci kolem nás. Žít pro přítomnost, ale nastavit svůj život až za horizont poznání našeho rozumu. To většinou končí při smrti, protože rozum a naše smysly za smrt nedohlédnou. Ale my jsme víc než naše názory a všechno, co jsme životem posbírali. Jsme život sám, ne to, co si o něm myslíme a život nekončí tam, kde končí náš názor a rozum. Směřujme proto naši snahu k nesobecké podpoře života. A i když budeme žít pro přítomnost, nebudeme bezohledně jednat jako by po smrti našeho těla, už na ničem nezáleželo, vždyť tam to pro nás končí.

Náš mozek je výsledkem několika milionů let evoluce života, za kterým se skrývá inteligence. Tuto inteligenci se pomalu učíme poznávat a odhalovat. Nejlépe tím, že známe sami sebe. Vědomí není omezeno na náš lidský mozek. Náš mozek jen využívá vědomí a jeho schopnosti uvědomění k lepšímu zkoumání a pozorování sebe sama a života. To je právě ta změna v nahlížení na sebe i přemýšlení o sobě, změna myšlení k řešení našich problémů. To je cesta k nalezení a poznání sebe sama jako štěstí života ze samotného života. A to bez podmínek. To je v souladu s mnoha velkými učenými, filozofií „BÝT“, mnoha výzkumy vědomí i života a jeho neustálé evoluce za zdokonalováním poznání sebe sama, pravdy, života a štěstí. Jak to uděláte a jestli se vůbec rozhodnete něco změnit, to záleží jen na vás. Zaručený návod neexistuje, protože cesta každého z nás je unikátní jako život v nás. Určitě však začněte více naslouchat svému nitru a své podstatě, pokud jste tak ještě neučinili. Přejí vám při tom hodně štěstí.

Když můj přítel nemůže spát a začne psát...

Autor: Peter Magula.

Přátelé,

dovoluji si zde vložit příspěvek, který můj přítel vložil dnes na svoji Fejsbůvkou zeď:

<https://www.facebook.com/photo.php?fbid=1138189336538385&set=a.145789902445005&type=3&theater>

Ačkoliv to na první pohled nemusí být zřejmé, nese příspěvek Hawkisovu myšlenkovou

stopu.

V průběhu čtení Peterova příspěvku mi nějak zvlhly oči a tento stav i po dočtení stále zůstává... ♥☐☐

Cítím to rovnako. Odteraz ti Peter Magula ordinujem jednu čiernú kávu najmenej jedenkrát týždne! Wau!

Překopírovaný text:

Asi som dnes spravil chybu, keď som večer pil čiernu kávu. Mám po káve zvláštne sklony písať, čo mám na srdci na úkor spánku, hanby a kadečoho, čo sa zdá dôležité. Tak ku mne po práci prišla otázka: "Kedy sa stalo ľuďom to, že sme sa jeden druhému takto odcudzili? Že sme dovolili aby neschopnosť politikov prerástla v zatrpknutosť až nenávisť jedného voči druhému? Kedy...?"

Viem, že sa tak nedeje po prvý krát v dejinách, ale prečo teda stále dookola ľudstvo naráža a stroskotáva?

Dnes tu máme technológie a vymoženosti o ktorých sa ľudstvu pred pár rokmi ani nesnívalo. Ale sú naozaj ľudia viac šťastní? Niekedy mám dojem, že sme z pojmu človek urobili skoro nadávku a pritom sa pýšime a označujeme za najvyspelejšiu civilizáciu aká tu bola. Ale na základe čoho? Letov do vesmíru, IT či iných technológií, silným zbraniam, internetu alebo prečo? Skúsme sa pozrieť kto rozhoduje o našich životoch a ako, aj napriek všetkému "blahobytu", a či nás to napĺňa spokojnosťou, radosťou a láskou. Teda skutočnými hodnotami, ktoré priamo súvisia s našimi životmi a šťastím. Takže akákoľvek forma rozhodovania, mocenskej, právnej a zákonodarnej štruktúry, ktorá by mala SLUŽIŤ ľuďom.

Podme priamo k pojmu politika a politik. Kto je to politik? Ja naozaj neviem, lebo zdá sa že každú chvíľu niekto iný. Neviem aké vzdelanie je potrebné na to aby mohol byť niekto politikom. Už ním bol asi naozaj každý od bežných úradníkov cez učiteľov, doktorov a právnikov. Ale nech sa pozerám ako pozerám, nezdá sa žeby došlo k výrazným zmenám za posledné roky v kvalite ľudského života. Dokonca som ani nenašiel veľký rozdiel medzi ľavicovými, pravicovými, zelenými či inak farebnými a zaradenými stranami a ich výsledkami v praxi. Ale ľudia sú stále ochotní sa byť na základe týchto parametrov do prs, že oni zvolili tých pravých a zvyšok sú hlupáci. Prejde pár rokov a sme kde sme boli. Pri sľuboch a sklamaniach, pri opätovnom výsmechu a nenávisti jedného voči druhému.

Politici z bilbordov nám akosi už dlhú dobu nedokážu zabezpečiť to, čo by malo byť človeku prirodzené. Ako by ste pochodili keby ste si nerobili svoju prácu dobre a s požadovanými výsledkami? Hmmm... Kto volí týchto politikov do funkcie dookola zas a znova? My nespokojní ľud dávame právo rozhodovať o svojich životoch politikom, ktorých "poznáme" z bilbordov. Wau.. Demokracia sa už obracia pár storočí v hrobe, keď sa na to pozerá, lebo toto demokracia nie je ani náhodou. Keď dám svojmu psovi meno mačka, bude to len pes s divným menom, ale nie skutočná mačka.

Nie je teda podstata problému niekde inde ako v politikoch? Ako je možné, že o nás rozhodujú ľudia, ktorých nepoznáme a nemajú našu skutočnú dôveru? Dôveru v ich charakter, bezúhonnosť, morálku, ľudské cítenie, zdravý rozum, zodpovednosť..., zoznam by mohol pokračovať. Celý systém, ako to prebieha, je nefunkčný z hľadiska základných požiadaviek pre ľudské potreby a naplnenie života nás všetkých. Bežných ľudí, ktorí nepotrebujú 5 áut, tri domy a miliónové kontá. Ale skvelo funguje pre byrokraciu, obohacovanie sa na úkor iných a zakrývanie poloprávd zákonmi, v ktorých sa pomaly nikto nevyzná. JE TAKMER ÚPLNE JEDNO KOHO TÝMTO NEFUNKČNÝM SYSTÉMOM ZVOLÍME! Je jedno, či po koľajniciach pôjde modrý, červený alebo iný vlak. Môže mať viac príjemné vozne v koži, s klimatizáciou aj obsluhou, alebo len tvrdé lavice. Aj tak dorazí len tam kam mu koľajnice dovoľia. Z miesta A do miesta B a teda tam, kam má.

A ľudia sa pri tom budú hádať, kto tam ten vlak zvolil. A vďaka komu je vláčik modrý a ide do Vrútok a nie do Bratislavy. Presne to je ono. Spĺňa to presne účel. Ale nie vás, čo ste volili, ani tých čo nevolili alebo volili iných. Spĺňa účel

toho, kto z toho ťaží a my to nie sme už veľmi dlho. Nie je totiž čas zisťovať. Sme zaneprázdnení svojimi starosťami, hádkami, hypotékami a všetkým, čo nám vyspelá spoločnosť ponúka aby sme nevyšli z cviku a nezačali premýšľať a konať spolu.

Pretože to odlišuje úspešné projekty aj systémy. Spolupráca a nasadenie za spoločným cieľom, kde každý podľa jeho schopností zastáva primeranú funkciu. Každý sa podieľa na spoločných hodnotách s jasne a jednoducho stanovenými zákonmi a primeranými podmienkami aj zodpovednosťou. Lenže čo ak ľud odovzdal zodpovednosť politikom? Môže sa zdať, že z toho nie je východisko, ale ono tu je. Politici nie sú potrební. Jo to totálne nefunkčný a zastaralý prežitok, ktorý bol X-krát preverený. Celý systém volieb je toho dôkazom aj následkom tejto šarády. Je to jedna z najstarších reality-show na svete. Ľudia potrebujú štátnikov a odborníkov, ktorí sú poctiví a zastupujú spoločné záujmy národa. Mala by to byť česť a zodpovednosť a nie zárobková alebo mocenská príležitosť. Pozrite sa ako to vyzerá tesne po voľbách vo "vítazných" stranách po oznámení výsledkov. Oslavujú akoby vyhrali v lotérii.

Viete akoby to prijal naozaj múdry a zodpovedný človek, štátnik a skutočná osobnosť? Asi by sa trochu usmial, možno by bol dojatý z tak obrovskej dôvery a zrejme sa aj trochu zľakol. Chápal aj cítil by situáciu a povinnosť voči národu. Mal by strach že keď neuspeje, tak ľudí sklame a môže privodiť utrpenie miliónom z nich svojimi chybami. Možno by to aj zo začiatku odmietol robiť. Možno by nemohol spávať. Nie preto, že nemá čisté svedomie, ale uvedomoval by si túto obrovskú zodpovednosť. Hlavne preto, že miluje tento národ, lebo je jedným z nich a vie, čo je to byť človekom. Vie, že je omylný, ale urobí všetko aby nesklamal a keď bude treba položí svoju hlavu za týchto ľudí, pretože jeho srdce je dosť veľké aby tam zmestil celý národ a každého koho zastupuje.

Takýto človek by mal dostať príležitosť a sám si vybrať odborníkov v daných odboroch, ktorí sú preverený životom a nie mediálne rýchlokvasné hviezdy, ktorých nikto nepozná a majú funkciu a hlavne plat politika. Mali by byť okolo neho ľudia, čo rozumejú spolupráci a dokážu sa rozhodovať, ale hlavne to nerobia pre peniaze. Ale robia tak, lebo ich to naplňa a zaväzuje ich k tomu zodpovednosť voči pravde a ľudskému duchu. Voči samým sebe a tomu kým naozaj sú, a robili by to aj keby za to nemali vysoké platy a moc rozhodovať.

Ale kde takých ľudí nájsť? Takýto človek sa o post asi ani uchádzať nebude. Nebude, lebo nemá záujem z niekym súťažiť vo voľbách. Nemá záujem presviedčať a dokazovať kým je a čoho je schopný. Takého si musí nájsť samotný ľud. A tu je pes zakopaný. Ako ho chceme spoznať v tej pretvárke a lacnej fraške, ktorou krmíme svoju myseľ a vnútro? Ako spoznať a nájsť takýchto ľudí, čo sa nepotrebujú na nič hrať v tomto systéme, ktorý sa hrá na demokraciu? Je to ako začarovaný kruh, ale napriek tomu sa občas v dejinách objavujú. Skúste si pozrieť príbeh o Mahátma Gándhími alebo Tomášovi G. Masarykovi. To boli skutočné osobnosti a otcovia národov. Ale národ si ich musí nájsť a zvoliť priamou voľbou a skutočnou demokraciou. Všetko k tomu máme. všetky učenia od Lao-C' a všemožných mudrcov, ktorých tu ani nebudem menovať, lebo ich je naozaj mnoho.

Ľudia majú presne taký systém na aký sú pripravení, a aký si zaslúžia. Všetko, čo nám tu títo velikáni zanechali tu máme a pľujeme na to svojim nezaujmom. Spohodlneli sme v naivite, že sa o nás postarajú tí, čo sú pri kormidle. Ale už to

dávno nerobia. Stačí tejto znalosti skĺbiť s modernými možnosťami aj dostupnými technológiami. Ale mali by slúžiť človeku a nie človek im. Mali by nám uľahčiť namáhavú prácu, ale čo najviac v súlade s prírodou aj človekom. Ľudským základným hodnotám a nie na úkor nich. Mali by sme si teda vziať späť, čo sme stratili a odovzdali do rúk neschopným alebo nečestným zákonodarcom. Pochopiť základné pojmy ako sloboda, pravda, láska a konať v súlade s nimi a trvať aby tak činili aj tí, čo nás zastupujú. Ale ako keď väčšina sa nenamáha pátrať po podstate týchto pojmov?

Nechcem aby to vyznelo ako obviňovanie. Chápeť to, pretože som toho súčasťou a nesiem rovnakú zodpovednosť ako každý. Hlavne viem ako som žil a márnil som svoj život, ale ten človek je už našťastie mŕtvy. Asi by sa moje staré ja teraz smialo tomu ako žijem teraz posledné roky. Ale vďaka tomu som spoznal ľudí, ktorých som opisoval. A pýtam sa, prečo títo ľudia nie sú našimi zástupcami a nerobia to, čo im ide najlepšie? Prečo nerobia to, čo ich napĺňa, pre nás všetkých, pre národ? Jednoducho. Tak ako som ich kedysi nepoznal, keď som si nevážil vlastný život a skutočné hodnoty, tak ich nepozná väčšina z tých, čo majú volebné právo a rozhodujú sa zmanipulovaným a pohodlným systémom dnešných volieb a takzvanej demokracie.

Pozrime sa na dnešnú situáciu a silu médií a kameňu úrazu v pojme sloboda prejavu. Ak má faloš „rovnaké legálne práva“ ako pravda, a navyše má akademické schválenie plus propagáciu v médiách, potom Goebbels, Hitler, Eichman, fašizmus a holokaust boli legitímne, a rovnako tak Stalin a Pol Pot. Môžeme vidieť, že problém nie je falošnosť sama, ale jej ľstivé a zámerné označenie ako pravda. Tak relativizmus nahradil pravdu klamom sprevádzaným veľkým „hurá!“ Od podporovateľov, ktorí sami boli obeť systematického vymývania mozgov. Ak je aplikovaním rovnakých princípov legalizovaná a ospravedlňovaná lož, potom by tak malo byť aj poburovanie, zrada a špehovanie zradných agentov (veď je to len precvičovanie ich „práva“ na slobodu prejavu). Rovnaký výrok potom podporuje právo na nenávisť a použitie sily na ničenie, pretože „reč“ je teraz právne definovaná tak, aby zahŕňala akciu. Paradox je ten, že ak je anarchia „legálna“, potom by nebol legálny zákon, ktorý by to presadil. Zákon je, alebo by mal byť založený na pravde. Preto, bez požiadavky pravdy neexistuje žiadny zákon, podľa ktorého možno protestovať za „právo“ bezprávia.

Jednoducho povedané, ak dáme rovnakú príležitosť nepravde aj pravde, nemôžeme čakať serióznosť médií ani ich dobrý úmysel a ochotu slúžiť ľuďom. Takéto médiá, sú naopak základom nezmyslov, ktorým po ston opakovaní veríme a sme naprogramovaní k tomu, čo neslúži ľudskému blahobytu, ale poštvaní proti sebe bez toho aby sme si to často uvedomovali.

Prikladám odkaz na jednoduchý test s holubom:

https://youtu.be/I_ctJqjlrHA

V skratke ide asi o toto. Holub dostane odmenu, ktorá je motiváciou ku konaniu. V tomto prípade jedlo. Naučí sa jednoduché príkazy ako zobnúť tam, kam pán chce, alebo sa otočiť v ľubovoľnom smere. Celé kúzlo začína v momente, keď je holub odtrhnutý od bežnej reality a prirodzených podmienok a je presvedčený, že tak koná dobrovoľne, lebo chce jedlo. Ale kto rozhoduje, či sa holub točí, v akom smere a či sa vôbec točí? Áno je to systém nad jeho schopnosťou uvažovania. Známy aj ako

“Master control”.

Teraz si položte otázku: “Do akej miery som si istý, že moje konanie nikto neovplyvňuje so zámerom sa akokoľvek obohatiť alebo to inak zneužiť? A sú tu dnes médiá naozaj k tomu, aby nás len informovali, alebo slúžia tomuto nefunkčnému systému a my slúžime jemu a sme ovplyvňovaní omnoho sofistikovanejšie ako ten holub?”

Napríklad spomínaní vodcovia nacizmu boli v tomto naozaj špičky. Áno, bolo to dávno a boli za to potrestaní a odsúdení. Ale naozaj všetci? A čo sa stalo s informáciami, ktoré získali tak ohavným a neľudským spôsobom, teda mučením aj pokusmi na ľuďoch? Nuž, ako sa vraví... informácie majú cenu zlata a tieto rozhodne stáli za to a už sa niekomu neprotivilo ich využiť. Samozrejme s “počestným” úmyslom pre dobro a blaho ľudstva. Iba ak by to bolo všetko inak a naša nespokojnosť, kvalita života a mnoho ďalších ukazovateľov by nehovorilo niečo iné. Skúsme sa pozrieť okolo seba, či sa poslednú dobu náhodou niečo rapídne nezmenilo aj v súvislosti s našimi kompetenciami rozhodovať. Dajme tomu žeby ste chceli obmedziť pohyb osôb, hromadné zoskupovanie ľudí, finančné toky za účelom väčších globálnych zmien v oblasti mocenskej aj finančnej politiky. Armádami sa to už skúšalo a je to síce účinné, ale môže sa to zvrtnúť v nepokoje aj občianske vojny. Ale keď ľudia sami uveria, že je to potrebné, zachraňujú tým životy aj chránia rodiny so záujmom bezpečnosti nás všetkých, to už je iná káva. Niektorí, pod správnu dávkou strachu a každodenného omielania nebezpečenstva, by boli sami schopní umlátiť iných z porušovania všeobecných zásad. A to všetko ešte s hrdosťou pre “dobro” ľudstva.

Koľko krát ste trpeli po tom, ako vám niekto povedal vetu: “Myslím to s tebou dobre”. Hmm... Našťastie sa stále rozhoduje sami a dobrovoľne. Uvidíme dokedy a v akej miere nám to ostane. Rozhodujeme o tom len my. Naša skutočná sloboda je v nás.

Sloboda jednotlivca (freedom) je nezávislý vnútorný stav, zatiaľ čo spoločenská sloboda (liberty) je dôsledok kolektívnych sociálnych rozhodnutí a jedinec je vystavený obmedzeniam, ktoré majú slúžiť všeobecnému dobru. Je závažná chyba, pliesť tieto dva stavy dohromady a má to dôsledky.

Musíme nakoniec prijať zodpovednosť za naše voľby, rozhodnutia, a ich dôsledky. Každý akt, myšlienka a voľba, doplňuje permanentnú mozaiku, naše rozhodnutie rozvlní vesmír vedomia a ovplyvní životy všetkých. Každý akt alebo rozhodnutie, ktoré podporuje život, podporuje všetok život vrátane vlastného. Vlny, ktoré vytvoríme, sa k nám vrátia. Čo sa predtým možno zdalo byť metafyzický odkaz, je teraz stanovené ako vedecký fakt. Všetko vo vesmíre stále vydáva identifikovateľnú energiu vzoru a špecifickú frekvenciu, ktorá zostáva na večné časy a môže byť prečítaná tými, ktorí to vedia. Každé slovo, skutok a zámer vytvára permanentný zápis, každá myšlienka je známa a zaznamenaná navždy. Neexistujú žiadne tajomstvo, nič nie je skryté, ani nemôže byť. Každý človek žije vo verejnej doméne. Náš duch stojí nahý v čase a všetko je vidieť. Každý človek je svojím životom nakoniec zodpovedný vesmíru/ Bohu/ Vedomiu/ Univerzálnej Inteligencii – nazvime si to ako chceme. Prajem nám aby tieto vlny, ktoré vydávame nekonečným poľom vedomia, boli konečne v súlade s pravdou, slobodou a láskou k všetkému. Aby sme sa jedného dňa, pri pohľade naspäť, nemuseli za seba hanbiť. Tak ako som sa musel aj ja až kým som takmer nezošalel, neumrel a mohol sa znova v tomto tele uvedomiť. Uvedomiť si

mnoho toho, pred čím som utekal a byť hodný toho, čo nazývame človekom.

Už je načase prestať sa porovnávať, hádať sa a obviňovať. Máme sa dopĺňať, spolupracovať a podporovať sa. Ženy nemajú bojovať o nejaké postavenie s mužmi. Muž nevie to, čo vie žena a ona zase nevie, to čo muž. Nemá to byť boj. Má to byť tanec. Každí sme jedineční a mali by sme tú jedinečnosť rozvíjať a nie s tým bojovať. Rozvíjať to pre seba aj pre celok a celok by nás v tom mal podporiť. Rozum by mal kráčať so srdcom, aby sa obaja nestratili.

Som vďačný za to, že som sa nestratil a nechal sa inšpirovať naozaj múdrymi a láskavými ľuďmi, ktorí ma obklopovali a ja som ich nevidel. A ktorých myšlienky som mohol použiť aj pri písaní tohoto príspevku. Sám som totiž nič, len prach, ktorý každý vidí ako vidieť chce a sám si dovoľí. Náš duch je všetko. My spolu a v spoločnom duchu sme štát a nie politici, čo zabudli komu slúžia a zabudli, čo je to človek a ľudský duch.

Mali by tam byť ľudia, čo spájajú a nie rozdeľujú. Takí, čo vidia, že je všetko spojené lebo vidia súvislosti. Ako koncert, ktorý vedie dirigent. Neovláda každý nástroj, ale vidí a počuje hudbu kozmu a vyberie tých najlepších hudobníkov, ktorí budú hrať od srdca, pre ľudí.

Pridávam ešte odkaz na video pre tých, ktorí dočítali až sem. Patrí vám obrovská vďaka. Spýtajte sa sami seba pri pozieraní tohto videa:

<https://youtu.be/itfZDaY-r64>

Vidíte tam nejakých politikov, ktorí toto stvorili alebo to aspoň chránia? Kto naozaj ste? Čo pri tom cítite? Potrebujete k tomu všetko za čím ste sa doteraz naháňali?

Možno som len spravil chybu s tou kávou večer a je všetko inak a tá čierna káva je ako čierna ovca, čo búra pravidlá ☐. Dobrú noc aj dobré ráno. Nech v nás už ľudský duch dlho nespí.

Je obrovský dar vidieť svet aký je, a milovať aj vďaka / napriek tomu. ☐♥☐

PS: Príspevek môže obsahovať drobné gramatické chyby, o ktoré v tomto prípade vôbec nejde. Dôležitý je obsah a kontext!

Nicejské Vyznání Víry / The Nicene Creed

Přátelé,

dnes jsem se při prohlížení facebookové kalibrační skupiny dostal oklikou k Modlitbě, která má úroveň pravdivosti, dle tabulky Dr. Davida Hawkinse, úžasných 895. Je to pravdivost korespondující se stavy vysokého osvícení.

Kalibrace modlitby – Nicejské vyznání víry – je zde:

<http://www.hawkins.support/studijni-knihy/vzestup-po-urovnich-vedomi/kapitola-18-c-elnove-osviceni-uroven-850-1000/>

Hledal jsem tuto Modlitbu v Angličtině i její překlad. A našel. Je dokonalá. Pochází z roku 325 našeho letopočtu. Jedná se o Nicejské nebo Nikajské vyznání. Je to společné vyznání víry (krédo) vyznávající božství Ježíše Krista, přijaté na Prvním nikajském koncilu. Díky své čistotě Pravdy je přijímáno naprostou většinou křesťanských církví.

Při pronášení této modlitby a zamyšlení se nad jejím textem dochází k vnitřnímu uvolnění a úlevě. Je to pomoc pro případ, kdy se ocitáme z různých důvodů v nižších stavech emocí či bytí, než je běžně nacházíme.

Nicejské Vyznání

Věřím v jednoho Boha,
Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země,
všeho viditelného i neviditelného.

Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista,
jednorozeného Syna Božího,
který se zrodil z Otce přede všemi věky:
Bůh z Boha, Světlo ze Světla, Pravý Bůh z Pravého Boha,
zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem,
skrze něhož všechno je stvořeno.

On pro nás lidi a pro naši spásu
sestoupil z nebe,
skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny
a stal se člověkem.
Byl za nás ukřižován, za dnů Pontia Piláta,
byl umučen a pohřben.
A třetího dne vstal z mrtvých podle Písma.
Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce.
A znovu přijde, ve slávě, soudit (hodnotit) živé i mrtvé
a jeho království bude bez konce.

Věřím v Ducha svatého, Pána a Dárce života,
který z Otce (i Syna) vychází,
s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován
a mluvil ústy proroků.

Věřím v Pravdy Svaté, všeobecné a apoštolské Církev.
Uznávám Křty za odpuštění hříchů,
očekávám vzkříšení zemřelých
a život světa, který přijde. Amen.

The Nicene Creed

I believe in one God, the Father Almighty, Maker of heaven and earth, and of all things visible and invisible.

And in one Lord Jesus Christ, the only-begotten Son of God, begotten of the Father before all worlds; God of God, Light of Light, very God of very God; begotten, not made, being of one substance with the Father, by whom all things were made.

Who, for us men for our salvation, came down from heaven, and was incarnate by the Holy Spirit of the virgin Mary, and was made man; and was crucified also for us under Pontius Pilate; He suffered and was buried; and the third day He rose again, according to the Scriptures; and ascended into heaven, and sits on the right hand of the Father; and He shall come again, with glory, to judge the quick and the dead; whose kingdom shall have no end.

And I believe in the Holy Ghost, the Lord and Giver of Life; who proceeds from the Father [and the Son]; who with the Father and the Son together is worshipped and glorified; who spoke by the prophets.

And I believe one holy catholic and apostolic Church. I acknowledge one baptism for the remission of sins; and I look for the resurrection of the dead, and the life of the world to come. Amen.

Vědomí neovládané pocity viny, není náchylné k přitahování nemocí.

Převzato z facebookové kalibrační skupiny
<https://www.facebook.com/groups/calibration.list/>

Letting Go Chapter 17 – snímek z knihy

the Dalai Lama, and Mahatma Gandhi. We register the peace they emanate. The shift of focus from the physical level to the level of consciousness begins to bring rapid results.

The persistent surrender of negative feelings and attitudes means that the associated guilt is also being constantly relinquished. A consciousness that is not guilt-ridden tends no longer to attract disease. In the unconscious, guilt requires punishment and sickness, with its attendant pain and suffering, as the mind's most frequent means of self-retaliation. This self-retaliation may take the form of an accident, cold, attack of the flu, arthritis, or any of the multiple diseases that the mind has invented. These diseases take epidemic forms due to television and media publicity. When a prominent figure shares with the public some serious illness, there is a sudden jump in the incidence of that illness. The unconscious grabs hold of a disease and utilizes it to settle the score. With the constant surrender of inner guilt, there is less and less of a score to be settled. Therefore, a person who is free of negativity and guilt tends to be free of disease and suffering.

The healing can be dramatic. There was the case, for example, of a magazine publisher who was in a hopeless state of advanced multiple sclerosis. The medical profession had done what it could and had given her up as a terminal, hopeless case. At that time of relinquishing

Kniha je přeložená do češtiny pod názvem Neulpívat: cesta odevzdávání Kap. 17 – Transformace

Vytrvalé odevzdávání negativních pocitů a postojů znamená, že se neustále upouští od s nimi spojených pocitů provinilosti. **Vědomí, které není ovládané pocity viny, už není náchylné k přitahování nemocí. Podvědomý pocit viny vyžaduje potrestání a onemocnění, provázené bolestí a utrpením coby nejčastějším prostředkem sebetrestající mysli. Sebetrestání může mít také podobu nehody, nachlazení, ataku chřipky, artritidy, nebo některé z mnoha nemocí, které mysl vykonstruovala. Televizní a mediální publicita má za následek, že tyto nemoci mívají formu epidemie. Když významná osobnost informuje o svém vážném onemocnění veřejnost, skokem dojde k častějšímu výskytu tohoto onemocnění. Podvědomí se chopí nemoci a využije ji k vyrovnání skóre. S neustálým odevzdáváním vnitřního pocitu viny je tu stále menší skóre, které je třeba vyrovnávat. Proto člověk, který je bez negativity a bez pocitů viny, směřuje ke stavu bez nemocí a utrpení.**

Uzdravení může být dramatické. Například v případě žurnalistky, která byla v beznadějném stavu pokročilé roztroušené sklerózy. Lékaři udělali všechno, co bylo možné, a nakonec to vzdali coby beznadějný, nevyléčitelný případ. Prostudováním 'Pracovní knihy' *Kurzu zázraků* tehdy tato žena objevila techniku upouštění od pocitů provinilosti. Při domácím studiu, které spočívalo v rozjímání nad jedním krátkým ponaučením po celou jednu hodinu denně, během 365 dní uvolňovala prostřednictvím mechanismu odpouštění všechny svoje pocity provinilosti a zášti. Neustálým odpouštěním a rušením negativních pocitů, tudíž rozpouštěním svých pocitů vnitřní provinilosti, se onemocnění roztroušenou sklerózou samo zastavilo a začala se uzdravovat. V tobě, kdy toto píšu, je už mnoho let plně funkční, je spokojená se svým životem a září zdravím.

Celá kapitola je po přihlášení k dispozici k samostudiu zde:

<http://www.hawkins.support/studijni-knihy/d-r-hawkins/neulpivat-cesta-odevzdavani/kapitola-17-transformace/>